

til sidst lykkedes at finde en Form, som man den Gang var enig om kunde være tilfredsstillende til alle Sider. § 5 i Kommissionsforslaget lyder saaledes: „Enhver til Praksis berettiget Jordemoder, der inden 4 Uger efter ydet Fødselshjælp og dermed i umiddelbar Forbindelse staaende Hjælp til Barsekvinde og Barn, trods Postoprævning eller andet bevisligt Paa-krav, ikke modtager sit Tilgodehavende fra den, hvem Betalingen paahviler, har Ret til at kræve Betaling af Fattigvæsenet paa det Sted, hvor Hjælpen blev ydet. Kravet overfor Fattigvæsenet maa dog fremsættes senest 4 Maaneder efter Hjælpens Ydelse, og Beløbet, der ikke maa overstige den for Fattigpraksis fastsatte Mindstebetaling, jfr. § 12, bliver at betragte som Fattighjælp, medmindre der af Kommunen er eller bliver tilstaaet vedkommende fri Jordemoderhjælp“. Det er jo nemlig ikke ualmindeligt, at Folk hverken sørger for at have Penge til at betale Jordmoderen med eller for at blive anerkendt af Kommunalbestyrelsen som værdige og trængende til fri Jordemoderhjælp. Jordmoderen kommer saa og betjener den paagældende og sender Regning bagefter, men kan ingen Penge faa. Nu vil hun efter Lovforslaget, som det er formuleret fra Ministerens Side og vedtaget i Folketinget, kunne hente sin Betaling ved Kommunens Kasse; men det Tryk, den Spore, der skulde være for de paagældende til at sørge for at betale deres Jordemoderassistance, for saa vidt de ikke er saa trængende, at de bør have den frit, er faldet bort under Folketingets Behandling. Den Ændring, der er sat ind, er ikke fyldestgørende. Det sidste Punktum i Paragraffen, saaledes som den er vedtaget i Folketinget, lyder saaledes: „Kravet overfor Fattigvæsenet maa dog fremsættes senest 4 Maaneder efter Hjælpens Ydelse, og Beløbet, der ikke maa overstige den for Fattigpraksis fastsatte Mindstebetaling, jfr. § 12, bliver kun at betragte som Fattighjælp, hvis det ikke er tilbagebetalt 2 Maaneder efter, at den paagældende bevislig er varslet herom af Kommunen.“ Men der findes intet Paabud om, at Kommunen skal varsle den paagældende og søge at faa Pengene inddrevet. Hvis der altsaa er et Flertal i Kommunalbestyrelsen, der ikke ønsker, at dette skal ske, kan Kommunen lade være at varsle de paagældende. Saa bliver det ikke Fattighjælp, og man kommer da ind paa den Praksis, at en stor Del af Kommunens Indbyggere kan faa deres Jordemoderhjælp gratis. Jeg tror, at det

vil være en uheldig Skure at komme ind i, og jeg tvivler heller ikke om, at man kan finde en Form for denne Paragraf, der vil kunne virke paa samme Maade, som det var tilsigtet i Kommissionsforslaget.

I det hele og store anser jeg Lovforslaget for et godt Fremskridt og anbefaler det til en velvillig og hurtig Behandling.

Johansen: Det Lovforslag, som her foreligger, er jo med nogle ganske faa Ændringer det samme, som Medicinalkommissionen har udarbejdet. Den ærede foregaaende Taler (Piper) har peget paa disse Forandringer og gjort nogle Bemærkninger til dem, og disse Bemærkninger synes ikke at antyde større Vanskeligheder, end at man let maa kunne enes om Forslaget. Paa den anden Side vil jeg nok indrømme, at der kan være noget berettiget i de Bemærkninger, der blev fremsat.

Det er i det hele taget interessant at møde et Lovforslag som dette, der igennem Kommissionsarbejdet er underbygget med saa solide Oplysninger; det er en ren Fornøjelse at læse en saadan Kommissionsbetænkning. Der er klart fremført, hvor nødvendig denne Institution er for Samfundet, og dernæst er der paa-peget, hvilke Krav der stilles til de Kvinder, der optager dette Arbejde, og det er i og for sig ikke saa smaa Krav. For det første skal de gennem Skolen paa Fødselstiftelsen have en Undervisning, der varer et Aar, og hvortil kun hæderlige og sædelige Kvinder kan blive antaget. Men desuden er der en hel Række andre Krav, som ikke til enhver Tid er lige lette at opfylde. De maa være rede til at tage ud til alle Hjem, hvor det for-dres, og de maa i det ene som i det andet Hjem gøre deres Pligt fuldt ud. Der kræves ogsaa, at de vedkommende Kvinder skal være af et roligt Temperament, saa at de ikke under vanskelige Forhold bliver konfuse og derved foraarsager Skade paa deres Patienter.

Spørger man saa, hvad man hidtil har ydet til Gengæld for disse betydelige Krav, der stilles, ja, saa har det været en saa beskeden Løn, at det næsten ikke er til at forstaa, at man har kunnet holde det gaaende saa længe uden at komme ind paa en Lønforbedring. Det har endogsaa i mange Tilfælde været saa, at naar Jordmoderen har haft en stor Familie, har hun siddet i trange Kaar; endogsaa saa trange, at det har været kendeligt ud